

Το Βιβλίο του Ιωήλ και η Λαοδικειακή Εκκλησία των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας - Αριθμός Τριάντα Επτά

Jeff Pippenger
2026-01-29

Αριθμός Τριάντα Επτά

Στο όνειρο του Γουίλλιαμ Μίλλερ, η «αναστάτωση» στην αρχή, όταν οι άνθρωποι άρχισαν να ενοχλούν τα πετράδια, είχε προηγηθεί από τη συγκέντρωση των πετραδιών από τον Μίλλερ και από το κάλεσμά του «έλθετε και ιδέτε». Ο Χριστός, ως ο άνθρωπος με τη βούρτσα καθαρισμού, χρησιμοποιεί τη σκούπα για να σαρώσει έξω τα απορρίμματα, να συγκεντρώσει τα πετράδια σε ένα πολύ μεγαλύτερο κιβώτιο, και κατόπιν κάλεσε τον Μίλλερ να «έλθει και να ιδεί». Όταν ο Χριστός αρχίζει το έργο της σκούπας Του, το δωμάτιο είναι άδειο, διότι ο Μίλλερ κατέγραψε ότι «μία θύρα άνοιξε, και ένας άνθρωπος εισήλθε στο δωμάτιο, οπότε όλοι οι άνθρωποι το εγκατέλειψαν· και αυτός, κρατώντας στο χέρι του μια βούρτσα καθαρισμού, άνοιξε τα παράθυρα και άρχισε να βουρτσίζει το χρώμα και τα απορρίμματα έξω από το δωμάτιο».

Ο άνθρωπος με τη βούρτσα της σκόνης εισέρχεται στο δωμάτιο όταν όλοι οι άνθρωποι το είχαν εγκαταλείψει. Το 2023, ο άνθρωπος με τη βούρτσα της σκόνης εισήλθε στο άδειο δωμάτιο, διότι το κίνημα των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων είχε συντριβεί και διασκορπισθεί. Οι αλήθειες που παριστάνονταν από τους Πίνακες του Αββακούμ του 2012 είχαν θαφτεί μέσα στα απορρίμματα, και το δωμάτιο ήταν άδειο. Ο άνθρωπος με τη βούρτσα της σκόνης είναι Εκείνος που ήλθε μετά τον Ιωάννη τον Βαπτιστή, για τον οποίο ο Ιωάννης είπε ότι είχε πτύον, και ότι θα χρησιμοποιούσε αυτό το πτύον για να καθαρίσει πλήρως το αλώνι Του.

Εγώ μεν σας βαπτίζω με ύδωρ εις μετάνοιαν· εκείνος όμως που έρχεται ύστερα από εμένα είναι ισχυρότερός μου, του οποίου δεν είμαι άξιος να βαστάσω τα υποδήματα· αυτός θα σας βαπτίσει εν Πνεύματι Αγίω και πυρί· του οποίου το πτυάριον είναι εις την χείρα αυτού, και θέλει καθαρίσει τελείως το αλώνιόν του και συνάξει τον σίτον αυτού εις την αποθήκην· το δε άχυρον θέλει κατακαύσει εν πυρί ασβέστω. Τότε έρχεται ο Ιησούς από την Γαλιλαίαν εις τον Ιορδάνην προς τον Ιωάννην, διά να βαπτισθή υπ' αυτού. Κατά Ματθαίον 3:11–13.

Η Γαλιλαία είναι σύμβολο ενός σημείου καμπής, και το σημείο στον Ιορδάνη όπου ο Ιησούς ήλθε για να βαπτισθεί ονομάζεται Βηθαβαρά, και σημαίνει «η διάβαση του πορθμού», και σηματοδοτεί τον τόπο όπου ο αρχαίος Ισραήλ διέβη προς τη Γη της Επαγγελίας. Όταν ο Ιησούς βαπτίσθηκε, τότε έγινε Ιησούς Χριστός. Η Γαλιλαία, ο Ιορδάνης, η Βηθαβαρά και το ότι ο Ιησούς έγινε ο Χριστός, όλα τονίζουν μια αλλαγή θείας οικονομίας, πράγμα το οποίο επίσης αντιπροσωπεύει μια θύρα, ιδιαίτερα για τους Φιλαδελφείς στους οποίους δίδεται το κλειδί της θύρας που ανοίγει και κλείνει.

Και πρὸς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλησίας ἐν Φιλαδελφείᾳ γράψον· Ταῦτα λέγει ὁ Ἅγιος, ὁ Ἀληθινός, ὁ ἔχων τὴν κλεῖδα τοῦ Δαβὶδ, ὁ ἀνοίγων, καὶ οὐδείς κλείει· καὶ κλείων, καὶ οὐδείς

άνοιγει· Ἐξεύρω τὰ ἔργα σου· ἰδοὺ, ἔθεσα ἐνώπιόν σου θύραν ἠνεωγμένην, καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ κλείσῃ αὐτήν· διότι ἔχεις μικρὰν δύναμιν, καὶ ἐτήρησας τὸν λόγον μου, καὶ δὲν ἠρνήθης τὸ ὄνομά μου. Ἀποκάλυψις 3:7, 8.

Όταν ο Χριστός «άνοιξε» την «θύρα» και «εισήλθε στο δωμάτιο», το δωμάτιο ήταν «το δικό Του δωμάτιο», διότι καθαρίζει πλήρως «το αλώνι Του». Εάν είναι το αλώνι Του, είναι το δωμάτιό Του.

«Στην Καπερναούμ ο Ιησούς κατοικούσε κατά τα διαστήματα μεταξύ των εκείθεν και εντεύθεν πορειών Του, και έτσι έφθασε να είναι γνωστή ως “η ίδια πόλις αυτού”. Ήταν στις όχθες της Θαλάσσης της Γαλιλαίας, και κοντά στα όρια της ωραίας πεδιάδος Γεννησαρέτ, αν όχι πράγματι επ’ αυτής». The Desire of Ages, 252.

Εισέρχεται στο δωμάτιό Του για να συνάξει τον σίτον Του και να συνάξει και να κατακάμει τα ζιζάνια. Η αλλαγή της οικονομίας που αντιπροσωπεύεται από τη Γαλιλαία, τον Ιορδάνη, τη Βηθαβαρά, το βάπτισμα, τη μετάβαση από τον Ιωάννη στον Ιησού, ευθυγραμμίζεται με τη μετάβαση της στρατευομένης εκκλησίας της Λαοδίκειας προς τη θριαμβεύουσα εκκλησία της Φιλαδελφείας. Εισήλθε στο δωμάτιό Του τον Ιούλιο του 2023. Ο Μίλλερ είχε κλείσει τα μάτια του μέσα στη βοή του Ιουλίου 18, 2020, και όταν άνοιξε τα μάτια του, το δωμάτιο ήταν άδειο από ανθρώπους· η αλήθεια ήταν θαμμένη κάτω από την πλάνη, και τότε ο άνθρωπος με τη βούρτσα για το χόμα άνοιξε τα παράθυρα και άρχισε να σαρώσει έξω τα απορρίμματα.

«Ο του οποίου το πτύον είναι εν τη χειρί Αυτού, και θέλει διακαθαρίσει πλήρως το αλώνιόν Αυτού, και θέλει συνάξει τον σίτον Αυτού εις την αποθήκην.» Κατά Ματθαίον 3:12. Αυτή ήταν μία από τις περιόδους καθάρσεως. Με τα λόγια της αλήθειας, το άχυρο εχωρίζετο από τον σίτον. Επειδή ήσαν υπερβολικά ματαιόδοξοι και αυτάρεσκοι, ώστε να δεχθούν έλεγχο, υπερβολικά φιλόκοσμοι, ώστε να αποδεχθούν ζωή ταπεινώσεως, πολλοί απεμακρύνθησαν από τον Ιησούν. Πολλοί εξακολουθούν ακόμη να πράττουν το ίδιο. Ψυχές δοκιμάζονται σήμερα, καθώς εδοκιμάσθησαν εκείνοι οι μαθητές στη συναγωγή της Καπερναούμ. Όταν η αλήθεια εφαρμόζεται στην καρδιά, βλέπουν ότι η ζωή τους δεν είναι σε συμφωνία με το θέλημα του Θεού. Διακρίνουν την ανάγκη μιας ολοκληρωτικής αλλαγής μέσα τους· αλλά δεν είναι πρόθυμοι να αναλάβουν το έργο της αυταπαρνήσεως. Γι’ αυτό εξοργίζονται όταν αποκαλύπτονται οι αμαρτίες τους. Απομακρύνονται σκανδαλισμένοι, καθώς και οι μαθητές άφησαν τον Ιησούν, γογγύζοντες: «Σκληρός είναι ο λόγος ούτος· τις δύναται να ακούη αυτόν;» Η Ζωή του Χριστού, 392.

Την τελευταία ημέρα του 2023, η οποία εφάπτεται της πρώτης ημέρας του 2024, ο Λέων εκ της φυλής του Ιούδα άρχισε να αποσφραγίζει προοδευτικώς την αποκάλυψη του Εαυτού Του. Σύμφωνα με την τριπλή διαδικασία δοκιμασίας της αποσφράγισης του δωδεκάτου κεφαλαίου του Δανιήλ, θα υπήρχαν κατόπιν τρεις δοκιμασίες, οι οποίες παριστώνται ως «καθαρισθούν, λευκανθούν και δοκιμασθούν».

Και είπε, Πήγαινε στον δρόμο σου, Δανιήλ· διότι οι λόγοι είναι κεκλεισμένοι και εσφραγισμένοι έως τον καιρό του τέλους. Πολλοί θέλουσι καθαρισθή και λευκανθή και δοκιμασθή· αλλά οι ασεβείς θέλουσι πράττει ασεβώς· και ουδεὶς των ασεβών θέλει εννοήσει· αλλά οι σοφοὶ θέλουσι εννοήσει. Δανιήλ 12:9, 10.

Ο πρώτος άγγελος αντιπροσωπεύει τον εξαγνισμό, καθώς ο ελεγχόμενος αμαρτωλός εναποθέτει τις αμαρτίες του επάνω στη θυσία στην αυλή, όπου δικαιώνεται διά του αίματος.

Τότε το αίμα μεταφέρεται στον άγιο τόπο, όπου η διαδικασία του αγιασμού της αγιότητας παριστάνεται ως λεύκανση διά του πλυσίματος με το αίμα από την αυλή. Εκεί η δικαιοσύνη φανερώνεται σε εκείνους που νικούν διά του αίματος και του λόγου της μαρτυρίας αυτών.

Τότε δοκιμάζονται, και στις έσχατες ημέρες αποδεικνύονται δέκα φορές ανώτεροι από όλους τους άλλους σοφούς άνδρες της Βαβυλώνας. Η τρίτη δοκιμασία είναι εκείνη κατά την οποία δοξάζονται στα Άγια των Αγίων και διακρίνονται από την άλλη τάξη των κατ' επίφασιν σοφών ανδρών. Αυτή η τρίτη δοκιμασία είναι ο νόμος της Κυριακής, και η πρώτη δοκιμασία είναι η κλήση του πρώτου αγγέλου για επιστροφή στα θεμέλια, διότι στο επόμενο βήμα ανεγείρεται ο ναός. Εκείνο το επόμενο βήμα είναι το διαχωριστικό μήνυμα του δεύτερου αγγέλου, το οποίο ακολουθείται από τη λυδία λίθο του τρίτου αγγέλου.

Το 2023, ο πρώτος άγγελος κατέβηκε όπως είχε πράξει στις 11 Αυγούστου 1840, όταν κατέβηκε με ένα μήνυμα περί του Ισλάμ του δευτέρου ουαί. Κατέβηκε όπως είχε πράξει κατά την 11η Σεπτεμβρίου, με ένα μήνυμα περί του Ισλάμ του τρίτου ουαί, και με την κλήση να επιστρέψουμε στις παλαιές τρίβους. Τα θεμέλια της Μιλλεριτικής ιστορίας τέθηκαν όταν το μήνυμα του δευτέρου ουαί εκπληρώθηκε στις 11 Αυγούστου 1840. Κατόπιν κατέβηκε ο άγγελος του δεκάτου κεφαλαίου της Αποκάλυψης, προτυπώνοντας έτσι την κάθοδο του αγγέλου του δεκάτου ογδού κεφαλαίου της Αποκάλυψης και την έλευση του τρίτου ουαί.

Ο Ιωσίας Λιτς είναι η ιστορική μορφή που συνδέεται με τη θεμελίωση η οποία εδραιώθηκε στις 11 Αυγούστου 1840. Το όνομα «Ιωσίας» σημαίνει «το θεμέλιο του Θεού», και ο βασιλιάς Ιωσίας στην ιερή ιστορία αντιπροσωπεύει τη μεταρρύθμιση του Ιωσία, η οποία περιλάμβανε την ανακάλυψη της κατάρας του Μωυσή, θαμμένης ανάμεσα στα ερείπια μέσα στο αγιαστήριο, όπως ακριβώς τα κοσμήματα του Μίλλερ ήταν θαμμένα μέσα στο δωμάτιο.

Ο βασιλιάς Ιωσίας πέθανε στη Μεγιδδώ, η οποία είναι ο Αρμαγεδδών της Αποκαλύψεως κεφάλαιο δεκάτου έκτου. Η μεταρρύθμιση του Ιωσία υπήρξε εκπλήρωση της προφητείας που διακηρύχθηκε από τον ανυπάκουο προφήτη, όταν ο Ιεροβοάμ έστησε τα δύο θυσιαστήρια στη Βαιθίλ και στον Δαν. Εκείνος ο ανυπάκουος προφήτης πέθανε ανάμεσα στον όνο και στο λιοντάρι. Ο βασιλιάς Ιωσίας είχε προλεχθεί ονομαστικώς, και η μεταρρύθμισή του αποτελούσε μέρος της προφητείας, η οποία περιλάμβανε ότι ο μελλοντικός βασιλιάς Ιωσίας θα κατέβαλλε αυτό το ίδιο θυσιαστήριο, όπου ο ανυπάκουος προφήτης αντιμετώπισε τον πονηρό βασιλιά Ιεροβοάμ.

Ο Ιωσίας σημαίνει «το θεμέλιο του Θεού», και ο βασιλιάς Ιωσίας εκπλήρωσε την προφητεία που είχε δοθεί περίπου 340 χρόνια πριν από τη βασιλεία του. Ηγήθηκε μιας αναζωπύρωσης και μεταρρύθμισης που τελικά έφθασε στο θυσιαστήριο όπου ο προφήτης από τον Ιούδα αντιμετώπισε τον βασιλιά Ιεροβοάμ. Όταν έφθασε εκεί, ο Ιωσίας κατέστρεψε το θυσιαστήριο, όπως είχε προείπει η προφητεία ότι θα έπραττε. Εκείνα τα δύο θυσιαστήρια του Ιεροβοάμ ήταν σκόπιμες απομιμήσεις του ναού στην Ιερουσαλήμ, σε τέτοιο μάλιστα βάθος ώστε ο Ιεροβοάμ καθιέρωσε και απομιμητικές εορτές. Πράττοντας έτσι, απλώς έκανε ό,τι έκανε ο Ααρών με το χρυσό μοσχάρι. Η αποστασία του Ααρών βρισκόταν στο θεμέλιο της ιερής ιστορίας του αρχαίου Ισραήλ. Συνέβη

όταν ο Μωσής λάμβανε τον Νόμο, που είναι το θεμέλιο της διακυβέρνησης του Θεού.

Η ανταρσία του Ααρών ήταν μια θεμελιώδης ανταρσία, και επαναλήφθηκε όταν ο Ιεροβοάμ ίδρυσε τις δέκα βόρειες φυλές ως Ισραήλ. Ο Μωσής επέπληξε τον Ααρών, και ο Μωσής είναι το άλφα, ή το θεμέλιο, σε σχέση με τον Χριστό, το ωμέγα. Ο Ααρών και ο Μωσής αντιπροσωπεύουν δύο τάξεις στη θεμελιώδη ανταρσία, και μια τρίτη τάξη είναι οι ήρωες που στάθηκαν με τον Μωσέ—οι Λευίτες. Ο βασιλιάς Ιεροβοάμ και ο προφήτης από τον Ιούδα είναι οι δύο τάξεις στη θεμελιώδη ανταρσία του βόρειου βασιλείου, και για μία ακόμη φορά οι Λευίτες είναι οι ήρωες.

Κατά τη θεμελιώδη αποστασία του Ιεροβοάμ, ο προφήτης από τον Ιούδα τον ελέγχει και προφητεύει για έναν βασιλέα που θα ονομαζόταν «το θεμέλιο του Θεού»—Ιωσίας. Η εκπλήρωση της προειπωμένης μεταρρύθμισης περιλάμβανε το ότι, όταν ο Ιωσίας άρχισε την αναζωπύρωση και μεταρρύθμισή του, ανακαλύφθηκε η κατάρα του Μωσέ, και η ανάγνωση των ιερών λόγων του Μωσέ ενδυνάμωσε μια αναζωπύρωση και μεταρρύθμιση που είχε ήδη αρχίσει. Ο Ιωσίας, σαφώς προφητικό σύμβολο, αντιπροσωπεύει μια αναζωπύρωση και μεταρρύθμιση που ενδυναμώνεται όταν ανακαλύπτεται μια προφητεία από τα συγγράμματα του Μωσέ.

Η θεμελιώδης ανταρσία στην ιστορία του βασιλέως Ιεροβοάμ αντιπροσωπεύεται από τον βασιλέα του Ισραήλ, καθώς και από τον προφήτη από τον Ιούδα, ο οποίος απεστάλη με θεία εξαγγελία εναντίον της θεμελιώδους ανταρσίας του Ιεροβοάμ και με οδηγίες για τον προφήτη, οι οποίες προσδιόριζαν ποια οδό έπρεπε να αποφύγει κατά την επιστροφή του στον Ιούδα. Ο προφήτης από τον Ιούδα απορρίπτει το αίτημα του Ιεροβοάμ να παραμείνει, αλλά κατόπιν δέχεται την πρόσκληση του ψευδοπροφήτη της Βαιθήλ, και έτσι σφραγίζει τη μοίρα του. Ο ανυπάκουος προφήτης επρόκειτο να πεθάνει μεταξύ της όνου και του λέοντος, και έπειτα να ταφεί στον τάφο του ψευδοπροφήτη.

Στις 11 Αυγούστου 1840, εκπληρώθηκε μια προφητεία του δευτέρου ουαί, και τέθηκαν τα θεμέλια του Αντβεντισμού. Ο Ιωσίας Λιτς παρουσίασε την προφητεία το 1838, και έπειτα, δέκα ημέρες πριν από τις 11 Αυγούστου 1840, τελειοποίησε τους υπολογισμούς του και προείπε την 11η Αυγούστου 1840 ως την ημέρα κατά την οποία θα έπαυε η οθωμανική υπεροχή, σε εκπλήρωση της προφητείας περί του Ισλάμ του δευτέρου ουαί.

Ο βασιλεύς Ιωσίας συμβολίζει την τελική αναζωπύρωση και μεταρρύθμιση, διότι κάθε προφήτης ομιλεί περισσότερο άμεσα περί των εσχάτων ημερών, παρά περί οποιωνδήποτε προτέρων ημερών. Ο βασιλεύς Ιωσίας συμβολίζει την τελική αναζωπύρωση και μεταρρύθμιση, και η μεταρρύθμιση εκείνη έχει εκτεθεί στην Αγία Γραφή διά προρρήσεως. Το βιβλίο του Ιωήλ προσδιορίζει την τελική αναζωπύρωση και μεταρρύθμιση που λαμβάνει χώρα μεταξύ εκείνων οι οποίοι θα είναι οι εκατόν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες. Η αναζωπύρωση του Ιωσία είχε δύο στάδια· άρχισε, έπειτα δε μια προφητεία αποσφραγίσθηκε, η οποία προσέθεσε ώθηση στο έργο. Τα δύο στάδια είναι η πρώτη και η όψιμη βροχή, όπως εκτίθενται στο βιβλίο του Ιωήλ, και εκπληρώνονται στο βιβλίο των Πράξεων, και κατόπιν εκπληρώνονται εκ νέου στην ιστορία των Μίλλεριτών.

Στις θεμελιώδεις αποστασίες του Ααρών, του βασιλέως Ιεροβοάμ και του προφήτη από τον Ιούδα έως τον βασιλέα Ιωσία, και έπειτα μέχρι τον Josiah Litch, εντοπίζει μία γραμμή μαρτυρίας

αναφορικά με τη θεμελιώδη δοκιμασία. Η θεμελιώδης δοκιμασία είναι η πρώτη δοκιμασία, την οποία ακολουθεί η δοκιμασία του ναού όταν τοποθετείται ο ακρογωνιαίος λίθος. Έπειτα από αυτό έρχεται η τρίτη δοκιμασία, η αποφασιστική δοκιμασία.

Από τον χρυσό μόσχο, έως τα θυσιαστήρια του Ιεροβοάμ στη Βαιθήλ και στον Δαν, έως τον βασιλιά Ιωσία, έως τον Ιωσία Λιτς, εκτείνεται μια σειρά προφητικών βημάτων που οδηγούν στη θεμελιώδη δοκιμασία της 11ης Σεπτεμβρίου. Όταν τα μεγάλα κτήρια της Νέας Υόρκης κατέρρευσαν την 11η Σεπτεμβρίου, μια προφητεία του τρίτου αλίμονο προσδιόρισε τη δοκιμασία που καλούσε σε επιστροφή στις παλαιές θεμελιώδεις οδούς, διότι ο παραλληλισμός της 11ης Αυγούστου 1840 και της 11ης Σεπτεμβρίου μπορούσε να διακριθεί από κάθε Λαοδικέα Αντβεντιστή της Εβδόμης Ημέρας που επέλεγε να δει. Η εμπλοκή της Αλ Κάιντα στην 11η Σεπτεμβρίου τίθεται συχνά υπό αμφισβήτηση στις ημέρες αυτές των θεωριών συνωμοσίας που γενικά είναι αληθείς, αλλά Αλ Κάιντα σημαίνει «το θεμέλιο», και άρχισαν ως οργάνωση ένα έτος πριν από τον καιρό του τέλους, το 1989, πράγματι στις 11 Αυγούστου 1988.

Εάν δεν παρατηρηθούν αυτές οι λεπτομέρειες σχετικά με τον προφητικό συμβολισμό των θεμελιών, πολλά χάνονται. Στις 11/9 τέθηκαν τα θεμέλια στο πρώτο βήμα. Στο δεύτερο βήμα ο ναός ολοκληρώνεται καθώς τοποθετείται ο ακρογωνιαίος λίθος. Το τρίτο βήμα είναι η κλειστή θύρα του νόμου της Κυριακής. Από την 11/9 έως τον νόμο της Κυριακής, το μήνυμα απευθύνεται πρωτίστως στους Λαοδικείς Αντβεντιστές της Εβδόμης Ημέρας, διότι η κρίση αρχίζει από τον οίκο του Θεού, και για τον οίκο του Θεού τελειώνει στον νόμο της Κυριακής. Εκεί και τότε ο Λαοδικειανός Αντβεντισμός της Εβδόμης Ημέρας παραμερίζεται· όπως παραμερίστηκαν οι Προτεστάντες στην ιστορία των Μιλλεριτών, και οι Ιουδαίοι στην ιστορία του Χριστού, και όπως παραμερίστηκαν εκείνοι που πέθαναν μέσα σε διάστημα σαράντα και πλέον ετών στην ιστορία του Μωυσή.

Το τρίτο οὐαί τῆς 11ης Σεπτεμβρίου προτυπώθηκε ἀπὸ τὸ δεύτερο οὐαί τῆς 11ης Αὐγούστου 1840, καὶ σὲ ἐκεῖνο τὸ ἐπίπεδο καὶ τὰ δύο ὁρόσημα ἀντιπροσωπεύονται ἀπὸ τὸν ὄνο, τὸ πρῶτο σύμβολο τοῦ Ἰσλάμ στὴ βιβλικὴ προφητεία. Ὁ κυριακάτικος νόμος εἶναι τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου, καὶ τὸ θηρίο αὐτὸ συχνὰ ἀντιπροσωπεύεται ὡς λέων, παραχαράσσοντας ἔτσι τὸν Λέοντα τῆς φυλῆς Ἰούδα. Ὁ κυριακάτικος νόμος εἶναι ὁ λέων, καὶ ὁ ἀνυπάκουος προφήτης ἀπὸ τὸν Ἰούδα πέθανε ἀνάμεσα στὸν ὄνο καὶ στὸν λέοντα, καὶ ἐτάφη στὸν ἴδιο τάφο μὲ τὸν ψευδῆ προφήτη τῆς Βαιθήλ. Πέθανε στὴν προφητικὴ περίοδο ἀπὸ τὴν 11η Σεπτεμβρίου ἕως τὸν κυριακάτικο νόμο, ἡ ὁποία εἶναι ἡ προφητικὴ περίοδος ἀπὸ τὸν ὄνο ἕως τὸν λέοντα. Ἐκεῖνη ἡ περίοδος δοκιμασίας εἶναι ὁ τάφος τοῦ ψευδοῦς προφήτη τῆς Βαιθήλ, ὁ ὁποῖος ἔβαλε νὰ ταφῆ ὁ ἀνυπάκουος προφήτης ἀπὸ τὸν Ἰούδα στὸν ἴδιο τοῦ τὸν τάφο.

Ἡ βασιλεία τοῦ Ιεροβοάμ, ἡ ὁποία παρουσιάζεται ὡς παραχάραξη τῆς βασιλείας τοῦ Ἰούδα, ὅπου βρίσκονται ἡ Ἱερουσαλήμ καὶ ὁ ναός, ἀντιπροσώπευε τοὺς Προτεστάντες τῆς Μιλλεριτικῆς ἱστορίας, οἱ ὁποῖοι δὲν ἦταν πλέον ὁ λαός τοῦ Θεοῦ. Ἐχασαν τὸν διαθηκικὸ τους προσδιορισμὸ μεταξύ τῆς 11ης Αὐγούστου 1840 καὶ τῆς κλειστῆς θύρας τῆς 22ας Οκτωβρίου 1844. Εκείνη ἡ ἱστορία ἀντιστοιχεῖ ἀπὸ τὴν 11η Σεπτεμβρίου ἕως τὸν νόμο τῆς Κυριακῆς, καὶ γιὰ τὸν λόγο αὐτὸν ὁ ἀνυπάκουος προφήτης τοῦ Ἰούδα θάπτεται στὸν ἴδιο τάφο μὲ τοὺς ἀποστάτες Προτεστάντες, οἱ ὁποῖοι ἀντιπροσωπεύονταν ἀπὸ τὸν ψευδόμενος προφήτη τῆς Βαιθήλ.

Συνολικά, ο βασιλιάς Ιωσίας ήταν καλός βασιλιάς, αλλά πέθανε στη Μεγιδδώ, πράγμα που αποτελεί προφανή και άμεση εφαρμογή στον Αρμαγεδδώνα. Παρεξέκλινε αρνούμενος το προειδοποιητικό μήνυμα του Νεχώ. Ο Νεχώ, ο βασιλιάς της Αιγύπτου, και επομένως ο βασιλιάς του νότου, πορευόταν για να πολεμήσει εναντίον της Βαβυλώνας, του βασιλιά του βορρά. Ο Ιωσίας αντιπροσωπεύει τους Ιουδαίους που πεθαίνουν στον Αρμαγεδδώνα, επειδή απέρριψαν το προειδοποιητικό μήνυμα για τη μάχη του βασιλιά του νότου και του βασιλιά του βορρά στο Δανιήλ 11:40–45. Εκείνο το μήνυμα έγινε το θεμέλιο στο 9/11.

Η πρώτη δοκιμασία είναι το κάλεσμα του πρώτου αγγέλου για επιστροφή στα θεμέλια.

Η δεύτερη δοκιμασία είναι η κλήση του δεύτερου αγγέλου να αποχωριστούν και να ολοκληρώσουν τον ναό.

Η τρίτη δοκιμασία είναι η λυδία λίθος του τρίτου αγγέλου για τη σφραγίδα ή το χάραγμα.

Η πρώτη δοκιμασία είναι δοκιμασία επί των θεμελίων, και το 2024 περίπου οι μισοί από όσους συμμετείχαν στις συγκεντρώσεις του Σαββάτου μέσω Zoom αποχώρησαν εξαιτίας του μόνου δογματικού επιχειρήματος που απεικονίζεται στο διάγραμμα του 1843. Το επιχείρημα εκείνο αφορούσε το σύμβολο που θεμελιώνει το όραμα του λαού του Θεού κατά τις έσχατες ημέρες. Η Μιλλεριτική διαμάχη είχε τους Προτεστάντες να ισχυρίζονται ότι ο Αντίοχος ο Επιφανής, ή το Ισλάμ, ήταν η δύναμη η οποία υψώνει εαυτήν και πέφτει, προκειμένου να θεμελιώσει το όραμα στο εδάφιο δεκατέσσερα του ενδεκάτου κεφαλαίου του Δανιήλ.

Καὶ ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις πολλοὶ θέλουσιν ἐπαναστατεῖ κατὰ τοῦ βασιλέως τοῦ νότου· καὶ οἱ ληστὰὶ τοῦ λαοῦ σου θέλουσιν ὑψωθῆ, διὰ νὰ στηρίξωσι τὴν ὄρασιν· ἀλλὰ θέλουσι πέσει. Δανιήλ 11:14.

Ἦταν τοῦ Ἰσλάμ ἢ τοῦ Ἀντιόχου Ἐπιφανοῦς οἱ ληστὰὶ τοῦ λαοῦ σου, ἢ ἦταν ἡ Ῥώμη, ὅπως ἐπεσήμανε ὁ Μίλλερ; Ὁ Μίλλερ εἶχε κατανοήσει ὅτι αἱ ἐρημωτικαὶ δυνάμεις τοῦ παγανισμοῦ καὶ τοῦ παπισμοῦ ἦσαν ἀμφότεραι ἡ δύναμις ἐκείνη ἢ ὁποία ὑψώθη, ἢ ὁποία ἔπεσεν, καὶ ἡ ὁποία ἦσαν οἱ ληστὰὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ. Τὸ ἐπιχείρημα παρίσταται εἰς τὸ διάγραμμα τὸ ὁποῖον «κατευθύνθη ἀπὸ τὴν χεῖρα τοῦ Θεοῦ, καὶ δὲν πρέπει νὰ μεταβληθῆ», καὶ ἀποτελεῖ τὴν μόνην παράστασιν εἰς ἑκατέραν τῶν πινάκων τοῦ Ἀμβακοῦμ ἢ ὁποία προσδιορίζει γεγονὸς τὸ ὁποῖον δὲν εἶχεν ἀμέσην ἀναφορὰν εἰς τὸν προφητικὸν Λόγον. Ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸ διάγραμμα ἐτέθη διὰ νὰ ἀναδείξῃ ἐκεῖνο τὸ θεμελιώδες ἐπιχείρημα ὡς σύμβολον τῆς διαχωριστικῆς δυνάμεως τοῦ προφητικοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ.

Το 2024, περίπου οι μισοί από την ομάδα του Zoom αποχώρησαν εξαιτίας της εσφαλμένης κατανόησης ότι είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες που καθιδρύουν το όραμα, και όχι η Ρώμη, όπως τόσο εύστοχα υποστήριζαν οι Μιλλεριτές.

Η εκκαθάριση που άρχισε το 2023, άρχισε όταν ο Χριστός εισήλθε στο δωμάτιο με το πτύον Του, και το πτύον είναι οι λόγοι της αληθείας Του. Όταν εισήλθε στο δωμάτιό Του, αυτό ήταν άδειο από ανθρώπους, γι' αυτό και ήγειρε φωνή βοώντος εν τη ερήμω, για να ετοιμάσει την οδό του Κυρίου. Η φωνή επρόκειτο να ετοιμάσει την οδό, ώστε ο Άγγελος της Διαθήκης να έλθει εξαίφνης εις τον ναόν Αυτού· τον ναόν Του των εκατόν τεσσαράκοντα τεσσάρων χιλιάδων.

Έπειτα, το 2024, η πρώτη δοκιμασία, η δοκιμασία των θεμελίων, η δοκιμασία τού ποιου εγκαθιδρύει το όραμα—εκείνο το όραμα που σφραγίζει το υπόλοιπο. Το εσωτερικό όραμα που σφραγίζει το υπόλοιπο είναι το όραμα του Χριστού στο δέκατο κεφάλαιο, και το εξωτερικό όραμα είναι το όραμα που εγκαθιδρύεται από τον αντίχριστο, και ο αντίχριστος είναι η Ρώμη. Ένα εσωτερικό όραμα του Χριστού και ένα εξωτερικό όραμα του αντιχρίστου. Η σφράγιση είναι εδραίωση στην αλήθεια, τόσο πνευματικώς όσο και διανοητικώς· και το εσωτερικό όραμα του δεκάτου κεφαλαίου είναι το πνευματικό, ενώ το εξωτερικό όραμα του ενδεκάτου κεφαλαίου είναι το διανοητικό. Η κατανόηση και η αντίστοιχη εμπειρία αμφοτέρων των οραμάτων αποτελούν το απαιτούμενο κριτήριο για οποιονδήποτε πρόκειται να σφραγιστεί, όπως εκπροσωπείται από τον Δανιήλ στο πρώτο εδάφιο του δεκάτου κεφαλαίου του Δανιήλ.

Κατὰ τὸ τρίτον ἔτος τοῦ Κύρου, βασιλέως τῆς Περσίας, ἀπεκαλύφθη λόγος εἰς τὸν Δανιήλ, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἐκλήθη Βαλτασάσαρ· καὶ ὁ λόγος ἦτο ἀληθινός, ἀλλὰ ὁ προσδιωρισμένος καιρὸς μακρός· καὶ ἐνόησε τὸν λόγον καὶ εἶχεν σύνεσιν τῆς ὀράσεως. Δανιήλ 10:1.

Η άλφα δοκιμή των θεμελίων αφορούσε το εδάφιο δεκατέσσερα του Δανιήλ ένδεκα, και ήταν παραλληλία προς την ίδια θεμελιώδη δοκιμή των Μιλλεριτών, και εκείνη η δοκιμή ήταν η μόνη διαμάχη από την ιστορία των Μιλλεριτών η οποία αναπαρίσταται επάνω στον πίνακα τον οποίο ο σκοπός του Αββακούμ προστάχθηκε να γράψει και να καταστήσει σαφή. Η θεμελιώδης δοκιμή του 2024 ήταν η κάθοδος του πρώτου αγγέλου, όπως αναπαρίσταται από τις 11 Αυγούστου 1840, το 1888 και την 11η Σεπτεμβρίου.

Εκείνος ο άγγελος είχε επίσης κατέλθει ως Μιχαήλ, διότι ο Μιχαήλ είναι εκείνος που ανέστησε τον Μωυσή, ο οποίος μαζί με τον Ηλία αναστήθηκε κατά την τελευταία ημέρα του 2023. Η ανάσταση εκείνη παριστάνεται από τον Ιεζεκιήλ ως επιτελούμενη μέσω προφητείας των τεσσάρων ανέμων, την οποία η Αδελφή White αποκαλεί τον οργισμένο συγκρατημένο ίππο, που είναι το Ισλάμ της 11ης Αυγούστου 1840 και της 11ης Σεπτεμβρίου. Η δοκιμασία άλφα ήταν η θεμελιώδης εξεταστική εξωτερική όραση. Η δοκιμασία ωμέγα θα ήταν μία εσωτερική ακρογωνιαία όραση.

Γιατί να υπάρχει ένα άλφα και ένα ωμέγα, ώστε να ακολουθηθούν από μία τρίτη δοκιμασία; Αυτό ακριβώς είναι το ζήτημα που επισημαίνω. Το όραμα της εξωτερικής δοκιμασίας άλφα του 2024 είναι η πρώτη από τρεις δοκιμασίες. Εκείνη η θεμελιώδης δοκιμασία πρέπει να επιτυχθεί, ώστε να υπάρξει συμμετοχή στην ακρογωνιαία δοκιμασία ωμέγα. Αυτές οι δύο δοκιμασίες είναι διαφορετικής προφητικής φύσεως από την τρίτη δοκιμασία. Η τρίτη δοκιμασία είναι ένα κριτήριο λυδίας λίθου, το οποίο αποδεικνύει αν ο υποψήφιος έχει πράγματι περάσει τα δύο προηγούμενα στάδια.

Η πρώτη δοκιμασία είναι το θεμέλιο, και η δεύτερη δοκιμασία είναι ο ναός ολοκληρωμένος. Το θεμέλιο του ναού τέθηκε κατά την ιστορία του πρώτου διατάγματος για την έξοδο από τη Βαβυλώνα. Στην ιστορία του δευτέρου διατάγματος ο ναός ολοκληρώθηκε. Το τρίτο διάταγμα ήταν διαφορετικό, διότι με εκείνο το διάταγμα η εθνική κυριαρχία του Ιούδα αποκαταστάθηκε, δίνοντάς τους την εξουσία να διώκουν αστικά και θρησκευτικά εγκλήματα. Η κρίση αποκαθίσταται στο τρίτο διάταγμα. Το 2024, η θεμελιώδης δοκιμασία άλφα διαχώρισε εκείνους

που βρίσκονται στο εικονικά άδειο δωμάτιο του ανθρώπου με τη βούρτσα σκόνης.

Η δοκιμασία του ωμέγα είναι το σημείο όπου ο ναός ολοκληρώνεται, όπως παριστάνεται με την τοποθέτηση του ακρογωνιαίου λίθου της κορυφής. Η ολοκλήρωση του ναού είναι η θριαμβεύουσα εκκλησία, η οποία εγκαθίσταται όταν αφαιρούνται τα ζιζάνια. Η ολοκλήρωση του ναού στο όνειρο του Μίλλερ ήταν όταν τα πετράδια ρίχθηκαν πάλι μέσα στη μεγαλύτερη κασετίνα «χωρίς κανέναν ορατό κόπο εκ μέρους του ανθρώπου που τα έριχνε μέσα». Αφού ο Μίλλερ προσδιορίζει τον άνθρωπο με τη βούρτσα της σκόνης να ρίχνει τα πετράδια στη μεγαλύτερη κασετίνα, ολοκληρώνει τη μαρτυρία του με τα λόγια: «Αναφώνησα από υπερβολική χαρά, και εκείνη η αναφώνηση με ξύπνησε».

Λάβετε υπό σημείωσιν ότι η ισχυρή κραυγή του Μίλλερ, η οποία αφυπνίζει, ενδυναμώθηκε από τη «χαρά». Η χαρά είναι το σύμβολο εκείνων στο βιβλίο του Ιωήλ που έχουν τον «νέον οίνον», και η «αισχύνη» είναι επάνω σε εκείνους τους άλλους πότες οίνου οι οποίοι έχουν αποκοπεί από τον νέον οίνον. Η Κραυγή του Μεσονυκτίου, η οποία αφυπνίζει τον Μίλλερ, ακολουθεί αφότου ο άνθρωπος με τη βούρτσα του χρώματος ρίχνει τα κοσμήματα μέσα στο μεγαλύτερο κιβώτιο. Το μεγαλύτερο κιβώτιο είναι πλήρες από τα κοσμήματα που έχουν διαχωρισθεί από τα απορρίμματα και ριφθεί μέσα στο κιβώτιο, το οποίο είναι και ο ναός των εκατόν τεσσαράκοντα τεσσάρων χιλιάδων και το μήνυμα της Κραυγής του Μεσονυκτίου. Ο ναός ολοκληρώνεται κατά το δεύτερο διάταγμα, ή τον δεύτερο άγγελο, ή τη δεύτερη και ωμέγα δοκιμασία. Στο όνειρο του Μίλλερ, η ωμέγα δοκιμασία παριστάνεται όταν ανοίγονται τα παράθυρα του ουρανού.

Και ήκουσα ως φωνήν όχλου πολλού, και ως φωνήν υδάτων πολλών, και ως φωνήν βροντών ισχυρών, λεγόντων· Αλληλουΐα· διότι εβασίλευσε Κύριος ο Θεός ο Παντοκράτωρ. Ας χαίρωμεν και ας αγαλιώμεθα, και ας δώσωμεν την δόξαν εις αυτόν· διότι ήλθεν ο γάμος του Αρνίου, και η γυνή αυτού ητοίμασεν εαυτήν. Και εδόθη εις αυτήν να ενδυθή βύσσινον καθαρόν και λαμπρόν· διότι το βύσσινον είναι τα δικαιώματα των αγίων. Και λέγει προς εμέ· Γράψον· Μακάριοι οι κεκλημένοι εις το δείπνον του γάμου του Αρνίου. Και λέγει προς εμέ· Ούτοι είναι οι αληθινοί λόγοι του Θεού. Αποκάλυψις 19:6-9.

Στις 22 Οκτωβρίου 1844, «τέσσερις έλευσεις του Χριστού» εκπληρώθηκαν, και καθεμία από αυτές τις τέσσερις έλευσεις εκπληρώνεται τελειότερα κατά τον επικείμενο νόμο της Κυριακής. Ήλθε ως ο Αγγελιαφόρος της Διαθήκης, σε εκπλήρωση του εξαγνισμού και του καθαρισμού των Λευιτών στο Μαλαχία 3. Ήλθε για να παραλάβει βασιλεία, σε εκπλήρωση του Δανιήλ 7:13. Ήλθε για να καθαρίσει το αγιαστήριο, σε εκπλήρωση του Δανιήλ 8:14, και επίσης ήλθε στον γάμο. Ο γάμος λαμβάνει χώρα όταν η νύμφη έχει ετοιμάσει τον εαυτό της.

«“Όταν ό καρπός παραχθῆ, εϋθύς βάλλει τὸ δρέπανον, διότι ἔφθασε ὁ θερισμός.” Ὁ Χριστὸς ἀναμένει μὲ πόθο ἐπιθυμίας τὴν ἐκδήλωσιν τοῦ ἑαυτοῦ Του μέσα στὴν ἐκκλησία Του. Ὅταν ὁ χαρακτήρ τοῦ Χριστοῦ ἀναπαραχθῆ τελείως μέσα στὸν λαὸ Του, τότε θὰ ἔλθῃ γιὰ νὰ τοὺς διεκδικήσῃ ὡς ἰδίους Του.» Christ’s Object Lessons, 69.

Ο «κόσμος μπορεί μόνο να προειδοποιηθεί», σύμφωνα με τη θεόπνευστη μαρτυρία, «βλέποντας άνδρες και γυναίκες» με τη σφραγίδα του Θεού κατά την κρίση του κυριακάτικου νόμου.

«Το έργο του Αγίου Πνεύματος είναι να ελέγξει τον κόσμο περί αμαρτίας, περί δικαιοσύνης και περί κρίσεως. Ο κόσμος μπορεί να προειδοποιηθεί μόνο όταν βλέπει εκείνους που πιστεύουν την αλήθεια να αγιάζονται διά της αληθείας, να ενεργούν βάσει υψηλών και αγίων αρχών, αποδεικνύοντας με ύψιστη και εξυψωμένη έννοια τη σαφή γραμμή διακρίσεως μεταξύ εκείνων που τηρούν τις εντολές του Θεού και εκείνων που τις καταπατούν υπό τους πόδας τους. Ο αγιασμός του Πνεύματος επισημαίνει τη διαφορά μεταξύ εκείνων που έχουν τη σφραγίδα του Θεού και εκείνων που τηρούν μία νόθη ημέρα αναπαύσεως. Όταν έλθει η δοκιμασία, θα φανεί καθαρά ποιο είναι το χάραγμα του θηρίου. Είναι η τήρηση της Κυριακής. Εκείνοι οι οποίοι, αφού άκουσαν την αλήθεια, εξακολουθούν να θεωρούν την ημέρα αυτή ως αγία, φέρουν την υπογραφή του ανθρώπου της αμαρτίας, ο οποίος εστοχάσθη να μεταβάλει καιρούς και νόμους.» Bible Training School, 1 Δεκεμβρίου 1903.

Όταν η νύμφη ετοιμάζει τον εαυτό της, έχει έλθει ο θερισμός. Ο θερισμός αρχίζει με τη συνάθροιση της προσφοράς του σίτου των πρωτογεννημάτων, η οποία υψώνεται ως κυματιζόμενη προσφορά, ως λάβαρο. Πρώτα συνάγονται τα πρωτογεννήματα, τα οποία είναι οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες στο βιβλίο της Αποκάλυψης, και έπειτα το άλλο ποίμνιο, το οποίο είναι το μεγάλο πλήθος. Το λάβαρο είναι το κραταιό στράτευμά του, και το κραταιό στράτευμά του είναι ενδεδυμένο λεπτό λευκό λινό. Κατά τον γάμο, ο ναός των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων ολοκληρώνεται πριν από την κρίση του νόμου της Κυριακής, και εκείνος ο ναός δεν είναι μόνον το μεγαλύτερο κιβώτιο του Miller, αλλά είναι η θριαμβεύουσα εκκλησία, η οποία κατέχει όλα τα χαρίσματα, συμπεριλαμβανομένου του πνεύματος της προφητείας.

Και έπεσα στα πόδια του για να τον προσκυνήσω. Και μου λέγει, Πρόσεχε, μη το κάνεις· εγώ είμαι σύνδουλος σου και των αδελφών σου που έχουν τη μαρτυρία του Ιησού· τον Θεό προσκύνησε· διότι η μαρτυρία του Ιησού είναι το πνεύμα της προφητείας. Αποκάλυψη 19:10.

Οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες είναι εκείνοι που έχουν τη μαρτυρία του Ιησού, και η μαρτυρία του Ιησού εκτίθεται «γραμμή επί γραμμής» τόσο στην Αγία Γραφή όσο και στο Πνεύμα της Προφητείας. Όταν το Λαοδικειακό κίνημα των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων μετασηματισθεί στο Φιλαδελφικό κίνημα των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, όλοι τους θα χρησιμοποιούν τη μεθοδολογία «γραμμή επί γραμμής» για να παρουσιάσουν τη μαρτυρία τους. Αυτή η μαρτυρία είναι ένας συνδυασμός του Θεϊού αίματος και της ανθρώπινης μαρτυρίας.

Και αυτοί τον νίκησαν διά του αίματος του Αρνίου και διά του λόγου της μαρτυρίας αυτών, και δεν ηγάπησαν την ζωήν αυτών μέχρι θανάτου. Αποκάλυψις 12:11.

Η μαρτυρία της ανθρωπότητας, ενωμένη με το αίμα της Θεότητας, είναι η μαρτυρία του Μωυσέως και του Αρνίου. Ο Μωυσής ήταν η ανθρωπότητα, το άλφα προς το αίμα της θεότητας του Αρνίου, του ωμέγα. Όλα τα χαρίσματα αποκαθίστανται μόλις η νύμφη ετοιμάσει εαυτήν, και ως ισχυρό στράτευμα ενδεδυμένο λευκόν βύσσινον, λαμβάνει τη θέση της ως το λάβαρο του προελαύνοντος στρατού του Κυρίου. Εκείνη η πολεμική πορεία αρχίζει όταν η νύμφη ετοιμάζεται και ενδύεται στα λευκά, οπότε ανοίγονται οι καταρράκτες του ουρανού, καθώς ήσαν ανοιγμένοι στο όνειρο του Μίλλερ.

Και είδα τον ουρανό ανεωγμένον, και ιδού ίππος λευκός· και ο καθήμενος επ' αυτού εκαλείτο Πιστός και Αληθινός, και με δικαιοσύνη κρίνει και πολεμεί. Οι οφθαλμοί αυτού ήσαν ως φλόξ πυρός, και επί της κεφαλής αυτού ήσαν πολλά διαδήματα· και είχε όνομα γεγραμμένον, το οποίον ουδείς εγνώριζεν ειμή αυτός. Και ήτο ενδεδυμένος μάτιον βεβαμμένον εις αίμα· και το όνομα αυτού καλείται Ο Λόγος του Θεού. Και τα στρατεύματα τα εν τω ουρανώ ηκολούθηον αυτόν επί ίππων λευκών, ενδεδυμένα βύσσινον λευκόν και καθαρόν. Και εκ του στόματος αυτού εξέρχεται ρομφαία οξεία, διά να πατάξη με αυτήν τα έθνη· και αυτός θέλει ποιμάνει αυτούς με ράβδον σιδηράν· και αυτός πατεί τον ληνόν του οίνου του θυμού και της οργής του Θεού του Παντοκράτορος. Και έχει επί το μάτιον και επί τον μηρόν αυτού όνομα γεγραμμένον· ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ, ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΣ ΚΥΡΙΩΝ. Αποκάλυψις 19:11–16.

Όταν ο άνθρωπος με τη σκούπα της σκόνης εισέρχεται στο άδειο δωμάτιο και ανοίγει τα παράθυρα, συγκεντρώνει τα πετράδια και τα ρίχνει στο μεγαλύτερο κιβώτιο ωμέγα. Ο James White θα προσδιόριζε τα πετράδια αυτά ως τον λαό του Θεού, αλλά ο William Miller θα σας έλεγε ότι τα σύμβολα έχουν περισσότερες από μία σημασίες, και τα πετράδια αντιπροσωπεύουν όχι μόνο τις διασκορπισμένες θεμελιώδεις αλήθειες, αλλά και τα διασκορπισμένα πετράδια που βρίσκονται επάνω στο στέμμα το οποίο υψώνεται, αντιπροσωπεύοντας τη βασιλεία της δόξας του Χριστού.

Και ο Κύριος ο Θεός αυτών θέλει σώσει αυτούς εν εκείνη τη ημέρα ως το ποιμνιον του λαού αυτού· διότι θέλουσιν εΐσθαι ως λίθοι στέμματος, ύψωμένοι ως σημείον επί της γής αυτού.
Ζαχαρίας 9:16.

Η ωμέγα και δεύτερη δοκιμασία, μετά τη θεμελιώδη άλφα δοκιμασία της Ρώμης που εγκαθιδρύει το όραμα, είναι η ακρογωνιαία ωμέγα δοκιμασία. Είναι η ολοκλήρωση της δοκιμασίας του ναού, η οποία προηγείται της τρίτης λυδίας δοκιμασίας της κρίσεως. Η δοκιμασία εκκαθαρίζει τις δύο τάξεις των προσκυνητών τη μία από την άλλη, διαχωρίζοντας τις φρόνιμες από τις μωρές βάσει του ελαίου, το οποίο είναι το μήνυμα, ή, όπως το προσδιόρισε η Αδελφή Ουάιτ στο σχόλιό της για τη συναγωγή της Καπερναούμ—τα «λόγια της αληθείας».

Η Καπερναούμ είναι ο τόπος όπου, στο Ιωάννης 6:66, ο Ιησούς έχασε τον μεγαλύτερο αριθμό μαθητών σε μία μόνο φορά, και οι μαθητές εκείνοι δεν επέστρεψαν ποτέ. Ως η μεγαλύτερη δοκιμασία μαθητείας στον καιρό του Χριστού, η Καπερναούμ αποτελεί σύμβολο της ωμέγα δοκιμασίας της μαθητείας στον καιρό του Χριστού, η οποία, με τη σειρά της, προτυπώνει την ωμέγα δοκιμασία της μαθητείας στη διαδικασία δοκιμασίας τριών βημάτων που άρχισε το 2023. Στην Καπερναούμ, η δοκιμασία εκπροσωπήθηκε από τον Άρτο του Ουρανού και ανέδειξε την αποτυχία των Ιουδαίων στο πλαίσιο της αδυναμίας τους να κατανοήσουν την προφητεία, εξαιτίας της απροθυμίας τους να δεχθούν ότι, όταν ο Ιησούς μιλούσε για φυσικά πράγματα, αυτά έπρεπε να γίνονται κατανοητά σε πνευματική εφαρμογή.

Θα συνεχίσουμε αυτά τα πράγματα στο επόμενο άρθρο.

Η ομιλία του Χριστού στη συναγωγή σχετικά με τον άρτο της ζωής υπήρξε το σημείο καμπής στην ιστορία του Ιούδα. Άκουσε τα λόγια: «Εάν μη φάγητε την σάρκα του Υιού του ανθρώπου και πίητε αυτού το αίμα, δεν έχετε ζωήν εν έαυτοίς.» Ιωάν. 6:53. Είδε ότι ο Χριστός προσέφερε πνευματικό και όχι κοσμικό αγαθό. Θεωρούσε τον εαυτό του διορατικό και νόμιζε

ότι μπορούσε να διακρίνει πως ο Ιησούς δεν θα ελάμβανε καμία τιμή και ότι δεν μπορούσε να απονείμει καμία υψηλή θέση στους ακολούθους Του. Αποφάσισε να μη συνδεθεί τόσο στενά με τον Χριστό, ώστε να μην μπορεί να αποσυρθεί. Θα παρακολουθούσε. Και πράγματι παρακολουθούσε.

«Από εκείνον τον καιρό εξέφραζε αμφιβολίες που προκαλούσαν σύγχυση στους μαθητές. ...»
Η Επιθυμία των Αιώνων, 719.

Πρώτη Δοκιμή

Το βλέμμα που έριξε ο Ιησούς στον εγωιστή Ιούδα τον έπεισε ότι ο Διδάσκαλος είχε διαπεράσει την υποκρισία του και είχε διαβάσει τον ταπεινό, αξιοκαταφρόνητο χαρακτήρα του. Αυτή ήταν μια επιτίμηση πιο άμεση από όσες είχε προηγουμένως λάβει ο Ιούδας. Αυτό τον εξόργισε, και έτσι άνοιξε μια θύρα, μέσω της οποίας εισήλθε ο Σατανάς για να κυριεύσει τις σκέψεις του. Αντί να μετανοήσει, σχεδίασε εκδίκηση. Κεντρισμένος από τη γνώση της αμαρτίας του και παρακινημένος σε μανία επειδή η ενοχή του είχε γίνει γνωστή, σηκώθηκε από την τράπεζα και πήγε στο ανάκτορο του αρχιερέα, όπου βρήκε το συνέδριο συγκεντρωμένο. Είχε εμποτιστεί με το πνεύμα του Σατανά και ενεργούσε σαν άνθρωπος στερημένος από τη λογική. Η αμοιβή που του υποσχέθηκαν για την προδοσία του Κυρίου του ήταν τριάντα αργύρια· και για ποσό πολύ μικρότερο από εκείνο που κόστισε το κιβώτιο του μύρου πούλησε τον Σωτήρα.

«Κατὰ πνεῦμα καὶ πράξη, πολλοὶ μοιάζουν με τὸν Ιούδα. Ὅσο επικρατεῖ σιωπὴ σχετικά με τὸ στίγμα τῆς πανούκλας στὸν χαρακτήρα τους, δὲν φαίνεται καμιά φανερὴ ἔχθρα· ὅταν ὅμως ἐλέγχονται, ἡ πικρία γεμίζει τὶς καρδιές τους.» Youth Instructor, 12 Ιουλίου 1900.

Η Δεύτερη Δοκιμασία

«Πριν από το Πάσχα ο Ιούδας είχε συναντηθεί δεύτερη φορά με τους ιερείς και τους γραμματείς και είχε συνάψει τη συμφωνία να παραδώσει τον Ιησού στα χέρια τους.... Ο Ιούδας τώρα είχε προσβληθεί από την πράξη του Χριστού να πλύνει τα πόδια των μαθητών Του. Αν ο Ιησούς μπορούσε να ταπεινώσει έτσι τον εαυτό Του, σκεπτόταν, δεν θα μπορούσε να είναι ο βασιλιάς του Ισραήλ. Κάθε ελπίδα κοσμικής τιμής μέσα σε μια πρόσκαιρη βασιλεία είχε καταστραφεί. Ο Ιούδας ήταν πλέον βέβαιος ότι δεν υπήρχε τίποτε να κερδηθεί ακολουθώντας τον Χριστό. Αφού Τον είδε να εξευτελίζει τον εαυτό Του, όπως νόμιζε, στερεώθηκε στον σκοπό του να Τον απαρνηθεί και να ομολογήσει ότι είχε εξαπατηθεί. Είχε κυριευθεί από έναν δαίμονα, και αποφάσισε να ολοκληρώσει το έργο που είχε συμφωνήσει να κάνει, προδίδοντας τον Κύριό του». Η Ζωή του Χριστού, 645.

Η Τελική Απόφαση

Με έκπληξη και σύγχυση από την αποκάλυψη του σκοπού του, ο Ιούδας σηκώθηκε βιαστικά για να φύγει από το δωμάτιο. «Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ὅ ποιεῖς, ποιήσον τάχιον.... Ἐκεῖνος οὖν λαβὼν τὸ ψωμῖον εὐθέως ἐξῆλθεν· ἦν δὲ νύξ.» Νύχτα ήταν πράγματι για τον προδότη, καθώς απομακρυνόταν από τον Χριστό προς το εξώτερο σκοτό.

«Έως ότου έγινε αυτό το βήμα, ο Ιούδας δεν είχε υπερβεί τη δυνατότητα της μετάνοιας. Αλλά όταν έφυγε από την παρουσία του Κυρίου του και των συμμαθητών του μαθητών, η τελική απόφαση είχε ληφθεί. Είχε περάσει τη διαχωριστική γραμμή.»

Θαυμαστή υπήρξε η μακροθυμία του Ιησού στη μεταχείριση αυτής της πειραζόμενης ψυχής. Τίποτε από όσα μπορούσαν να γίνουν για να σωθεί ο Ιούδας δεν είχε παραλειφθεί. Αφού είχε δύο φορές συμφωνήσει να προδώσει τον Κύριό του, ο Ιησούς ακόμη τού έδωσε ευκαιρία για μετάνοια. Αναγινώσκοντας τον μυστικό σκοπό της καρδιάς του προδότη, ο Χριστός έδωσε στον Ιούδα την τελική, πειστική απόδειξη της θεότητάς Του. Αυτό ήταν για τον ψευδή μαθητή το τελευταίο κάλεσμα σε μετάνοια. Καμία έκκληση που θα μπορούσε να απευθύνει η θεανθρώπινη καρδιά του Χριστού δεν είχε παραλειφθεί. Τα κύματα του ελέους, αποκρουσμένα από την αμετάπειστη υπερηφάνεια, επέστρεψαν με ισχυρότερη παλίρροια καθυποτακτικής αγάπης. Αλλά, μολονότι αιφνιδιάσθηκε και τaráχθηκε από την αποκάλυψη της ενοχής του, ο Ιούδας έγινε μόνο ακόμη πιο αποφασισμένος. Από το μυστήριο δείπνο εξήλθε για να ολοκληρώσει το έργο της προδοσίας.

«Απαγγέλλοντας το αλίμονο επάνω στον Ιούδα, ο Χριστός είχε επίσης σκοπό ελέους προς τους μαθητές Του. Έδωσε έτσι σε αυτούς την κορυφαία απόδειξη της Μεσσιανικότητάς Του. “Από τώρα σας το λέγω πριν γίνει”, είπε, “ώστε, όταν γίνει, να πιστεύσετε ότι Εγώ Είμαι”. Αν ο Ιησούς είχε παραμείνει σιωπηλός, με φαινομενική άγνοια για ό,τι επρόκειτο να έλθει επάνω Του, οι μαθητές θα μπορούσαν να είχαν σκεφθεί ότι ο Διδάσκαλός τους δεν είχε θεία πρόγνωση και ότι είχε αιφνιδιασθή και παραδοθή στα χέρια του φονικού όχλου. Ένα έτος νωρίτερα, ο Ιησούς είχε πει στους μαθητές ότι είχε εκλέξει δώδεκα, και ότι ο ένας ήταν διάβολος. Τώρα τα λόγια Του προς τον Ιούδα, που έδειχναν ότι η προδοσία του ήταν πλήρως γνωστή στον Διδάσκαλό του, θα ενίσχυαν την πίστη των αληθινών ακολούθων του Χριστού κατά την ταπείνωσή Του. Και όταν ο Ιούδας θα είχε φθάσει στο φοβερό του τέλος, εκείνοι θα ενθουμούνταν το αλίμονο που ο Ιησούς είχε απαγγείλει επάνω στον προδότη». Η Ζωή του Χριστού, 653–655.